

ADHD, met of zonder dopamine.

Depressie, met of zonder serotonine.

Depressief, met of zonder serotonine.

Het werkingsmechanisme van die medicatie blijft onbekend.

En of het nu aandoeningen zijn, die ontstaan door fysieke mankementen aan wat dan ook, het heeft allemaal geen belang meer.

Het circus errond blijft draaien en de artsen die diagnose stellen en doping voorschrijven, zijn bevoegd omdat niemand anders kan en mag doping voorschrijven.

En waarom schrijven ze voor? Daarom.

Waarom stellen ze de diagnose? Daarom.

Niemand hoeft te weten hoe die doping werkt en waar men er uiteindelijk mee belandt.

Niemand weet bovendien of dopamine of serotonine er voor iets tussen zit.

Wat die dopinggewoonte uiteindelijk tot de ziekten heeft gepromoveerd.

Gelukkig voor de geneeskunde maak je met stimulantia hyperkinetisch, waarmee je dan, door nog meer te drogeren, dwangmatig psychotisch en dociel kunt genezen.

Vanaf nu is er inderdaad sprake van een ziekte.

Want bij ADHD komen steeds antipsychotica te pas, omdat de iatrogene comorbiditeit vanzelfsprekend niet onbehandeld kan blijven.

Gelukkig voor de geneeskunde maak je met doping ook depressief.

Psychotische depressies zijn misschien al wel nieuw, maar ze zijn iatrogeen uit de grond gestampt omdat het slikken van antidepressiva niet mag gestopt worden.

Niet omdat ze verslavend zouden zijn, we weten immers niet hoe ze werken, maar om te vermijden dat een nieuwe depressie zou toeslaan.

Vandaar dat depressies nooit echt voorbijgaan, ze worden in stand gehouden door het psychotisch (depressief) gedrag dat ontstaat door chronisch psychotica te gebruiken.

Toch merkwaardig dat niemand zich nog bekommert om wat een depressie of ADHD nu wel zou zijn.

Als ziekte.

Als iets dat wetenschappelijk kan vastgesteld worden.

Als iets dat men zou kunnen genezen, door de oorzaak ervan te kennen.

Van genezen is al lang helemaal geen sprake meer.

Men behandelt... en onderhoudt.

Van wetenschappelijk vaststellen is nog nooit sprake geweest.

De fabeltjes die men er ooit voor heeft bedacht, waren compleet verzonnen, omdat die voornamelijk hebben gediend om de echte waarheid te verdoezelen.

Vandaar werkingsmechanisme onbekend.

En een ziekte.

Omdat niemand anders dan artsen psychotica kan aanwenden voor mindcontrol en omdat een arts dat graag en lucratief aangrijpt als zoiets het etiketje krijgt van iets waarvan hij houdt.

Artsen, of de geneeskunde als de koepel van personen, die mensen behandelen aan aandoeningen waarvan ze niet weten of die sukkelaars nu echt medisch ziek zouden zijn en die fabeltjesziekten behandelen met medicatie waarvan ze niet eens weten hoe het werkt, verstoppem zich nu al een hele tijd achter wat op een wetenschappelijk cordon begint te lijken.

Zelf smaakte ik al enkele keren het genoeg om (in het bijzijn van een nieuwsgierig publiek) in debat te gaan met wat als de top aanzien wordt van genezers en ziektekenners over de grond van de zaak.

Met name: de kennis over een en ander.

En hoe men nieuwe aandoeningen in het leven roept, door niet te willen weten dat verwoestende medicatie iets helemaal anders aanricht dan te corrigeren wat helemaal niet hoeft gecorrigeerd te worden.

Eigenlijk ben ik wat spijtig, dat pogingen om nieuwe publieke debatten daarover, vakkundig worden tegengehouden, om redenen die niets met volksgezondheid te maken hebben.

Maar des te meer met het voortbestaan van een gigantisch financieel imperium, waaraan men het welzijn van sukkelaars in de maatschappij opoffert.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 29 juni 2010